

SOU 2018:37, Att bryta ett våldsamt beteende – återfallsförebyggande insatser för män som utsätter närstående för våld

Linköpings universitet, LiU, har av Socialdepartementet ombetts att yttra sig över betänkande av utredningen om återfallsförebyggande insatser för män som utsätter närstående för våld.

Nedanstående remissvar har utarbetats av Barnafrid – Nationellt kunskapscentrum för kunskap om våld och andra övergrepp mot barn - som en del av Linköpings universitet. Yttrandet fokuserar framförallt på de frågor som berör barns utsatthet för våld i nära relation.

Det är LiUs uppfattning att skyddet för barn som utsätts för, eller riskerar att utsättas för, våld i nära relation är för svagt.

Enligt artikel 19 i barnkonventionen ska konventionsstaterna vidta alla lämpliga lagstiftnings-, administrativa och sociala åtgärder samt åtgärder i utbildningssyfte för att skydda barnet mot alla former av fysiskt eller psykiskt våld, skada eller övergrepp. Barnkonventionen ställer långtgående krav på konventionsstaterna att arbeta aktivt för att upptäcka, utreda och förebygga våld mot barn. Konventionsstaterna uppmanas vidta alla lämpliga nationella, bilaterala och multilaterala åtgärder för att förhindra att ett barn utsätts för våld i nära relation.

Yttrande

LiU delar betänkandets bedömning att det finns ett behov av att se över utformningen av lagstiftningen och tillstyrker i stort förslaget om de förslag som utredningen ger. Vi menar dock att det är beklagligt att utredningen inte har tillämpat ett tydligare barnrättsperspektiv, trots att stora delar av både arbetet samt förslagen berör barns rättigheter och särskilda skydd.

LiU är enig i bedömning kring behovet av förslag om ändring i socialtjänstlagen, hälso- och sjukvårdslagen samt OSL för att underlätta arbetet med samverkan och möjligheter för en familj att få hjälp. På samma sätt är LiU enig om förslaget om ändringar i fängelselagen samt frivården gällande samverkan. Ett problem med i stort sett hela utredningen är att barn inte har en egen given plats. De konsekvenser som utredningen föreslår, till exempel om relevanta samverkanspartner i allmänhet och risk-, behov, och mottaglighetsbedömningar och skydd i synnerhet, INTE analyserats ur ett barnperspektiv.

Barnafrid skulle också kunna ha lyfts fram som relevant aktör kring kunskap angående den utredda gruppen och dess närstående.

Vi är tveksam till utredningens förslag att inrätta ett centrum för samordning och

kunskapsutveckling kring förändringsarbete för frågor som rör återfallsförebyggande insatser. Inte för att den typen av kunskap anses oviktig utan för att det finns en risk för en glidning av perspektiv till männen och att fokus på kvinnor som utsatta och barn som utsatta tunnas ut. Även om vi är tveksamma till inrättandet av ett sådant centrum så anser LiU att socialstyrelsen skulle vara den bästa platsen för ett sådant centrum.

Således tillstyrker LiU utredningens betänkande på att behandla återfall och att motivera till behandling, både inom kriminalvården och inom andra aktörer, som ett viktigt led i att våldet skall upphöra.

Ovanstående remissvar har utarbetats av Moa Mannheimer, centrumchef Barnafriad, Björn Tingberg, universitetslektor och Doris Nilsson, biträdande professor.

Per Dannetun
Biträdande universitetsdirektör